

CHIGAMBAS - NIT

En av CHIGAMBAS 3-4 årsgrupper

**Då vi får många nya faddrar varje år
kommer denna sida att vara stående i tidningen.**

Vi vill hälsa alla nya faddrar mycket välkomna till vår förening!

CHIGAMBAS-Nytt skickas ut till alla medlemmar två gånger per år, en vår- och en hösttidning.
Inbetalningskortet för nästkommande läsår skickas ut i samband med vårnumret.

Ordförande	Sekreterare	Kassör	Ledamöter	Suppleanter
Janne Wickman 0433-62531, 21444	Christer Blomquist 0433-20077	Eva Esko-Thelin 0433-20303	Carina Jönsson-Brandt 0433-20785 Susann Eriksson Fadderansvarig 042-205307	AnnGreth Wickman 0433-62531 Marita Blomquist 0433-20077

Revisorer: Lars Pettersson 0433-62676 och Håkan Persson 0476-55900 (Ernst & Young i Älmhult)

Eva

Susann

Carina

Christer

Janne

Vår adress i Gambia

CHIGAMBAS
P.M.B. 102
Basse U.R.D.
The Gambia
West Africa

Hemsida, e-post och bankgiro

www.chigambas.se
info@chigambas.se
Bankgiro: 5061-2514

Våra huvudansvariga i Gambia, Lama och Haddy

Skriv gärna brev till ditt fadderbarn. Skriv på engelska då det är det officiella språket som alla barn får lära sig i skolan. Lama och våra lärare hjälper barnen med översättning vid behov. De hjälper även barnen om de vill svara. Att sända paket till ditt barn medför vissa problem. Problemet är att tullen i Gambia tar betalt för dessa paket. Skulle du trots detta vilja sända ett paket måste du samtidigt sätta in 80 kronor på föreningens Bankgiro. Märk inbetalningen med "Tullavgift". Föreningen kan inte stå för denna avgift då det handlar om 4-5000 kronor per år. Ett bra alternativ till att sända paket till ditt barn är att göra en inbetalning på föreningens bankgiro 5061-2514. Var noga med att ange barnets kodnummer och notera att det avser gåva. Lama kontrollerar vad ditt barn och dess familj behöver, ofta är det ris, matolja eller filter. Han ser till att det inhandlas och överlämnas till familjen. Vid överlämnandet tar han ett foto som sändes till dig. Då arbetsbördan har blivit större för våra anställda i Gambia, finns det inte möjlighet för dem att köpa något personligt till barnen vid t.ex. födelsedag, julklapp eller liknande. Det har visat sig att det ofta är samma barn/familj som får gåvor, ibland skänks väldigt stora belopp. För att få en mer rättvis fördelning av detta, läggs gåvor över 500:-/barn och år i en "gåvopott" som sedan fördelas rättvist till våra fadderbarn.

**Om du sänder något, var noga med att skriva rätt adress och barnets kodnummer!
Sänd aldrig med några pengar i ditt brev eller paket, detta ställer till stora problem i Gambia!**

VIKTIGT: Glöm inte att meddela din nya adress om du flyttar.

Yrkesskolan och Tombolo

När vi skulle bygga vårt nya kontor för tre år sedan behövde vi en duktig murare och snickare. Av tidigare erfarenhet så vet vi att det inte är lätt att få tag på duktiga hantverkare. Håkan som bott och arbetat i Gambia i mer än 20 år rekommenderade Tombolo. Tombolo lovade att kontoret skulle vara klart på fyra månader vilket det också var. Det visades att han var duktig! Vi bad honom att stanna och hjälpa oss med diverse renoveringar och detta ledde sedan till att han byggde nya toaletter, kök, duschar, sovhus för de små barnen, vattentankar, vakthus, små hus för dricksvatten och sol/regnskydd åt barnen när de äter, gungor samt ett hus åt vår skräddare.

Det sista arbetet vi behövde hjälp med av Tombolo var att renovera yrkesskolan där hela taket blåst bort vid en storm. Stort behov var det även för nya toaletter. Till skillnad från de andra byggnaderna så äger Chigambas inte denna yrkesskola. För de barn som inte har möjligheten att fortsätta högre studier kan vi nu efter att ha hjälpt ägaren med denna renovering erbjuda dem en yrkesutbildning. De olika inriktningarna är sömning och sekreterarutbildning för flickorna. För pojkarna finns det en snickarutbildning och vi hoppas på att i framtiden kunna utöka med svetsutbildning men då krävs det att el dras fram till skolan. Det eleverna producerar säljs och pengarna används till att köpa in nytt material. Sängen (bilden till höger) som eleverna har tillverkat var jag mycket imponerad av. Mest p.g.a. de verktyg de hade använt! Jag vet inte om man ska kalla det för verktyg? Hammaren hade bara ett halvt skaft, sågen var det inte mycket till tändar kvar på och skruvmejseln....?

Ni som har handverktyg liggande till ingen nytta, hör av er till Janne (tel.0433-62531, 21444). Vi ska försöka "köpa in oss" på några kubikmeter i en container till Gambia och på det viset få ner bl.a. verktyg till yrkesskolan.

De fyra månaderna som Tombolo skulle hjälpa oss blev tre år! Chigambas vill framföra sitt STORA tack till honom för dessa år han hjälpt oss och önska lycka till med hans nya arbetsuppgifter! Om vi behöver hjälp i framtiden så återkommer vi!

Donationer

Donationer hjälper föreningen att hålla en låg fadderavgift vilket gör att fler kan hjälpa ett barn till skolgång.

Till bortgångnas minne har totalt 54 700:- skänkts.

Palmquist VVS i Traryd 3000:-

Gläntans stödförening 700:- + Babykläder

Lidhults skola klass 3-6 "Operations Dagsverk" 2 720:-

Ausra "överskott från mannekänguppvisning" 800:-

Solveig och Karl-Uno Karlsson 5 000:-

Ett TACK till er alla

Även ett stort tack till:

Markaryds Grafiska som tryckt denna tidning i alla år och ställt upp även denna gång.

En berättelse av Jujubas
(en av våra fadderbarn) mamma,
Binte Barry
om hur det är
att vara kvinna i Gambia.

Det är måndagseftermiddag och jag sitter på altanen utanför skolan i Mansajang. Till sällskap har jag Binte Barry, vårt nu 16-åriga fadderbarns mamma samt Mansajangskolans huvudlärare Rose Baldeh. Detta är en spännande stund för mig. Jag har bett om att få ställa några frågor till Binte om hur det är att vara kvinna i Gambia idag. Mamma, kvinna, förstahustru och Bassebo. Jag har länge varit så nyfiken på hur det är. Trots att vi träffats många gånger har språksvårigheter gjort att vi inte kunnat tala med varandra direkt. Binte kan ingen engelska och mina kunskaper i fula är lika med noll. Därför har jag bett Rose om hjälp. För jag tycker, att det vi ska prata om kanske inte passar att få översatt av en familjemedlem – ex Jujuba eller äldsta dottern som också talar engelska. Mina frågor ska bli ganska personliga och i vissa fall intima och närgångna. Redan från början har jag gjort klart för Binte, att om någon fråga känns obekvämt, behöver hon inte svara. Binte är en blid och tystlåten kvinna och jag som västerländsk främling i landet, känner, att jag inte kan klampa på hur som helst.

Det är tyst omkring oss. Jag känner hur svetten rinner nerför ryggen och tar en klunk Fanta som jag har hållt upp till oss. Trots det kompakta taket som skuggar skönt, är det hett och vi har alla tre små trasor eller papper som vi torkar oss i pannan med. Jag har skickat iväg mina reskamrater på olika håll för att få denna stund för mig själv och mina besökare. Så greppar jag tag i pennan och mitt block och börjar...

"Berätta om dig och din barndom, vart du bodde och om hur sen din ungdom gestaltade sig."

"Jag föddes på landsbygden utanför Basse men efter några år flyttade mina föräldrar, syskon och jag in till staden. Här har jag bott sedan dess. Nu är jag ungefär 45 år. Mina föräldrar hade aldrig gått i skola, och det fick inte jag heller göra. Vi var väldigt fattiga och det fanns inga pengar att lägga på en flickas utbildning. När jag var 17 år gammal valde mina föräldrar en make till mig. Han var äldre än mig, men jag accepterade och gifte mig med honom - och det utan att vi träffats tidigare."

"Binta tystnar en stund och ser ner på sina händer. Hon pratar med stadig röst. Det känns som om hon vill få ur sig sin historia. Att hon vill att jag ska veta..."

"Hur blev sen ditt liv som gift kvinna?"

"Ganska snart efter att jag blivit hustru, dog mina föräldrar. Det innebar för mig att det blev svårt att få goda råd och svar på vanliga familjefrågor. Att flytta till en man innebar nya seder och bruk. Mannen bestämmer allt. Oftast är det sin egen mamma man diskuterar husliga och familjära spörsmål med. Så det tyckte jag var jobbigt. Min äldste son heter Sarjo. Han är nu ungefär 22 år. Han fick gå i skolan några år. Sen flyttade han hemifrån för att försörja sig själv. Jag har 6 barn totalt."

"Jag vet ju att din familj består av din man, hans tre hustrur varav du är den första, många barn och dessutom en vuxen dotter som flyttat hem igen med en baby, eftersom hon skiljt sig från sin man. Det är många personer i en enda compound. Hur fungerar det i praktiken?"

"Hos oss är den ena dan den andra lik. Jag stiger upp väldigt tidigt i min hydda. Varje fru har ju sitt eget hus och mannen bor hos oss en efter en i tur och ordning. Vi äter alla måltider tillsammans. Förresten har en av min mans fruar precis flyttat. Det innebär att det blir en mindre att fördela sysslorna på, men å andra sidan färre munnar att mätta"

Detta var en nyhet för mig, eftersom jag alltid träffat alla tre fruarna när vi varit på besök hos Jujuba. Nu var alltså läget annorlunda. Binte fortsätter:

"Vi skiftar varannan dag. Ena dan har man hand om matlagningen för alla i compounden. Då lagar man frukost, lunch och middag. Tyvärr blir det oftast bara ris, och någon enstaka gång har vi fisk till och ännu mer sällan en liten bit kött. Lite grönsaker finns ibland och riset kan bytas ut mot couscous då och då. Speciellt tillagningen av couscous tar hela dan"

Jag tänker på när jag och Christer blev bjudna på middag hos Jujubas. Då fick vi ris och kyckling. Det känns nästan genant att få veta, att det vi då bjöds på, kan dom inte unna sig själva. Dom ville verkligen duka fram det allra bästa för att visa sin gästfrihet och tacksamhet för att vi sponsrar Jujuba. Forts..

"Den dagen ser man också efter de flesta av de små barnen. Allt tar ganska lång tid. Vi har ju ingen elektricitet utan lagar mat över öppen eld. Bara att hämta vatten är tidsödande. Det finns en tappkran i kvarteret där jag kan hämta det, men vatten är tungt och jag bär det i en spann på huvudet. Den andra frun går tidigt hemifrån för att gå till fältet och ta hand om vår skörd. Det blir en lång dag för henne också. Det är jobbigt i hettan att hacka och vattna så att vi får något att äta så småningom. Vi odlar bl a couscous som ska bäras hem och beredas."

Jag erinrar mig att jag såg att det låg massor av couscous på tork uppe på deras tak här om dan.

"En normal arbetsdag slutar vid ca 9-tiden och då är man ganska trött."

"Men har du ingen tid för dig själv? Tid till att träffa andra kvinnor och prata?"

"Jo då. Ibland sitter vi några stycken och går igenom vad som hänt och skett i byn och med oss själva. Vi brukar sitta och sy. Lappa och laga. Jag har ju fått ett klänningstyg av er att sy något nytt till mig själv av, men det lämnar jag till en skraddare. Här hemma har jag ju ingen symaskin. Skraddaren – som nästan alltid är en man – får betalt lite då och då när jag kan undvara lite pengar, och då syr han för så mycket som han blir ersatt. En hel klänning kan ta 1-2 dagar att sy, men det tar lång tid innan den blir färdigbetald och klar för avhämtning."

"Hur mycket vet du om världen utanför Basse?"

"Lite grann bara. Politik och om läget i övriga världen talar vi bara om hemma. Grannen har TV och ibland går vi dit och tittar. Ser på nyheter och får en viss uppfattning om hur vi afrikaner ser på övriga världen. Och ibland hur dom uppfattar oss. Men jag själv kan ju inte läsa och skriva, så tidningar har jag ingen användning för. Jag har ju sett kvinnor från Europa och Amerika på TV, och undrar ibland hur de lever sina liv. Det är ju så annorlunda..."

"Politik ja, men religion då?"

"Jag är troende muslim. Men jag kan bara be under den varma perioden, vart som helst bara där är rent. Jag ber mina böner på arabiska och förstår innebörden i dom. Varje dag först vid klockan 5, sen vid 2, 5, 7 och 8, ber jag."

"Hur är det med de unga i Basse dag? Hur umgås pojkar och flickor?"

"Dom unga dejtade och det är OK. Men det är helt föräldrarna som bestämmer över dom, när det kommer till giftermål. Många äktenskap idag i Gambia slutar i skilsmässa. Det är vanligt. Men inget att skämmas över"

"Vilken är den lyckligaste dagen i ditt liv?"

Här blir Binte tyst en kort stund. Jag blir förvånad och ledsen när hon säger att hon inte upplevt så många lyckliga dagar i sitt liv. Men så brister hon ut i ett brett leende:

"Jo när Jujuba fick en sponsor så han kunde börja skolan. Då blev jag väldigt glad. Jag hoppas att han kan få ett bra jobb efter skolan så han kan försörja sig själv och familjen."

Här känner jag att jag inte kan fråga något mer. Hon har gett mig en historia om ett människoliv i en helt annan del av världen än min egen. Vi lever så olika liv som någonsin är möjligt och har känt varandra i ca 10 år. Våra besök i deras hem har alltid varit välkommande, glatt och trevligt. Blandat med en stor portion nyfikenhet från bådas sida, antar jag. Jag känner mig tacksam över att kunna hjälpa till, över att få lärt känna denna familj och deras liv. I morgon bär det av ut mot kusten igen och den västerländska delen av Gambia. Där har Binte aldrig varit...

Jag tackar Rose för hennes hjälp med tolkningen, kramar om bägge kvinnorna, tackar igen för en underbar eftermiddag och säger hej då...

Marita Blomquist
Basse den 19 november 2007

Många nya faddrar

Vi fick många nya faddrar efter årsmötet. Mötesdeltagande fick Chigambas-broschyr och tidning med sig hem med uppmaningen att fixa var sin ny fadder. Detta hörsammades och vi har endast ett fåtal barn kvar som började förskolan i höstas och som nu väntar på sin fadder.

För den som endast skulle vilja sponsra i några år har vi ett antal äldre barn som gärna skulle vilja ha en ny fadder.

Det går bra att anmäla sig som fadder via vår hemsida www.chigambas.se eller skriv till oss på info@chigambas.se. Om du tycker det är enklare att ringa går det givetvis bra. Kontakta Susann (vår fadderansvarige) på tel. 042-20 53 07.

En ny grupp barn, 75 stycken håller på att registreras och ska börja förskolan hösten 2008. Därför kvarstår vår vädjan att hjälpa oss att hitta dem som är villiga att ställa upp för ett fattigt barn till skolgång! Som ni läste i artikeln om Binte så var det hennes lyckligaste dag i livet när sonen Jujuba fick en sponsor.

Viktig upplysning

Vi har infört nya rutiner för betalning av fadderavgiften. Tidigare har ni betalt avgiften på hösten för nästkommande läsår. Detta ändrar vi nu till våren. Med andra ord, nästa faktura kommer våren 2009.

Förklaringen till denna ändring är att vi har nu hållit på i så många år att elever slutar skolan. Det har visat sig att innan vi fått meddelande från Lama i Gambia och i vår tur meddelat dig som fadder att ditt barn/elev slutat skolan så har ni redan hunnit betalt in avgiften vilket känns fel för oss. Har detta hänt så har vi givetvis betalt tillbaka avgiften men vår förhoppning är att ni "börjar om" och hjälper nytt ett barn till skolgång.

Vi har nu 54 elever som slutat skolan. Ni som är faddrar till dessa elever kommer att få (om ni inte redan fått) ett meddelande från oss om detta.

Vi meddelar ALLTID faddern när eleven slutar skolan!

Påfyllnad förbandslådor

Med oss till Gambia hade vi i november förbandsmateriel som en av våra faddrar, Doris Nickel i Ljungby ordnat till oss. Efter att städat ur de tre förbandslådorna (en på varje skola) kunde vi fylla på med nytt material som det var akut behov av.

Babykläder

Som tidigare år hade Inez Bondesson, Strömsnäsbruk varit flitig med att ha stickat babykläder. Vi hade även fått babypaket av "Gläntans stödförening" genom Christel Gunnarsson från Yxenhult. Det är alltid lika uppskattat när vi stannar utmed vägen till Basse och överlämnar dessa gåvor. Det är synd att inte Inez och Christel själva får vara med och överlämna dessa gåvor och se hur lyckliga Gambianerna blir för dessa.

Lidhults skola

Lidhults skola har varje år "Operation Dagsverk". Pengarna skänker de till Chigambas. Vi har lovat eleverna att göra något för barnen i Basse.

Chigambas "barn" som lärare

Två av våra "barn" som lärare! Vem kunde drömma om detta när vi såg dessa två kvinnor, Binta Jallow och Kadijatou Jallow (ej syskon) börja i Chigambas förskola?

Här ser vi hur viktigt utbildning är och vad det kan leda till. Utan er faddrar skulle dessa flickor aldrig fått denna chans till utbildning.

Efter gymnasiet har Binta läst ekonomi och datakunskap. Hon hjälper Lama på kontoret när det behövs.

Kadijatou vill fortsätta utbilda sig och hon har nu fått en ny sponsor som är villig att hjälpa henne.

Årsmötet

Många medlemmar hade som vanligt hörsammat vår kallelse till årsmöte. Detta känns givetvis bra för styrelsen. Sedvanliga mötesförhandlingar startade med att ordförande Janne Wickman hälsade alla varmt välkomna och hoppades på en trevlig eftermiddag. Styrelsens årsberättelse lästes upp och godkändes. Kassör Eva Esko-Thelin med hjälp av föreningens revisor Lars Petersson redogjorde föreningens ekonomi och svarade på frågor kring denna. Lars påpekade att kostnaderna i Sverige ligger på 5,8% vilket är otroligt lågt. Revisorernas berättelse lästes upp och då det inte var någon som ifrågasatte denna så godkändes densamme.

Då föreningens kassa är god beslutade årsmötet att bibehålla tidigare fadderavgift på 700:-/år. Stödjande medlem betalar också som tidigare 100:-/år.

Ordförande Janne Wickman fick förnyat förtroende. Christer Blomquist och Carina Jönsson Brandt valdes till ordinarie ledamöter på två år. AnnGreth Wickman omvaldes och Marita Blomquist nyvaldes till suppleanter på ett år. Till revisorer omvaldes Lars Petersson och Håkan Persson. Bengt-Göran Thelin och Gustav Johansson valdes till valberedning. Förening vill rikta ett stort tack till Mona o Sune på ICA Nära i Strömsnäsbruk för att de skänkte maten och till Rose-Marie Karlsson (Rose-Marie Catering) i Traryd för den utsökta tillagning av denna mat. Även ett tack till Ingrid Andersson som hjälpte till i köket.

Lotteri hade vi som tidigare år och även detta året skulle vi försöka slå det gamla rekordet med att sälja 700 lotter på under 9 minuter vilket ingen trodde skulle vara möjligt. Tro det eller ej, det nya rekordet är nu 3,25 minuter!!!

Vi tackar er all som skänkt de fina vinsterna!

Klipperian
Blomstergården
Jysk
Greta Petersson
Familjen Vadensjö
Eva-Maj Johansson
Kjällvi Knutsson
Herrgårdstoppen
Helen Johansson
Familjen Eriksson
Coop Nära
Markaryds Järn
Kent Bexell
AnnGreth Wickman

Anna som var hos oss som volontär i fem månader tog tåget från Norrland och ner till "mörkaste Småland" för att berätta om sin tid på våra skolor i Basse. Hon berättade hur hon möttes av en annan kultur, av värme, damm, regn mm. Det var ingen av oss i styrelsen som trodde på att hon skulle stanna hela tiden ut men vi fick fel! Tack Anna för din tid hos oss och för all information som du hjälpt oss med.

Ma-Lou och Maj-Lott som var med och startade föreningen för 12 år sedan lämnar sina uppdrag i styrelsen (de var noga med att tala om att de lämnar styrelsen men inte föreningen).

Som ordförande och delaktig till att starta förening känns det vemodigt att avtacka dem.

Ma-Lou har under alla år varit sekreterare och fadderansvarige. Dessa sysslor har hon skött med största noggrannhet och hennes sätt att analysera och komma med förslag på hur vi skulle lösa problem som dykt upp kommer vi att sakna.

Maj-Lott har varit kassör under nästan hela sin tid i styrelsen. Hennes kunnande när det gäller ekonomi kan vi se i resultatrapporterna. Hon har sett till att denna bit har fungerat mycket bra under alla åren.

Hela föreningen och vår personal i Gambia riktar ett stort tack till er för det arbete och den tid ni lagt ner för att hjälpa fattiga barn till skolgång.

Jag och AnnGreth vill också säga ett tack för alla trevliga möten vi har haft både i Täby och här nere i Småland. Vi vill också önska er lycka till med era nya arbetsuppgifter i framtiden.